DRUHÉ STOLETÍ

školní časopis

podzim 2017

ŠKOLNÍ PARLAMENT

Jsme školní parlament Základní školy UNESCO. Jsme ti, co se schází každou první středu v měsíci. Scházíme se ráno před vyučováním v učebně německého jazyka. Chodí k nám zástupci každé třídy druhého stupně. Řešíme charitativní akce nebo různá zpestření výuky (např. Barevný týden). Většinou naše schůze řídí iniciátoři, kterými jsou paní učitelka Mikuláštíková a pan učitel Silný.

Jakub Zámečník, 9.C - předseda žákovského parlamentu

Členové Žákovského parlamentu ZŠ UNESCO pro školní rok 2017/2018:

6.A: Mráz Kryštof, Supová Nikol
6.B: Krátký Jan, Šipka Jan Jakub
6.C: Gregor Tomáš, Veselý Martin
7.A: Bobáčiková Natálie, Duong Thuy Linh
7.B: Kalaitzidis Athina, Vaďura František
7.C: Adamíková Anežka, Němec Dominik, Král Tadeáš, Pavlíček Matěj
8.A: Habartová Vendula, Ohnoutková Adéla
8.B: Turčínová Veronika, Balajka Matěj
8.C: Marášková Anna, Křivánek Vojtěch
9.A: Mabbettová Apolena, Zalubilová Andrea, Koníček David
9.B: Fojtová Marika, Ježková Tereza, Lekeš Patrik
9.C: Horehleďová Eliška, Zámečník Jakub, Čtvrtníčková Barbora

PŘEDSEDA: Jakub Zámečník
MÍSTOPŘEDSEDKYNĚ: Barbora Čtvrtníčková, Eliška Horehleďová

ZAHRANIČNÍ VÝJEZD ŠPANĚLSKO

DEN PRVNÍ

Dnešní den jsme započali v brzkých ranních hodinách, přesněji ve 4:45 byl odjezd od naší školy. Někteří unavení, někteří zcela připravení čelit dlouhému dni bez spánku jsme nastoupili do autobusu a vyjeli směr letiště Bratislava, na kterém jsme se odbavili a šťastně doletěli do naší destinace Girona, kde ve 12 hodin na nás čekal autobus společnosti La Hispana s usměvavým řidičem Pedrem Muňozem a zavezl nás do krásného hotelu Ibis.

Po hodině oběda a krátké siesty jsme plní očekávání vyrazili objevovat historické centrum města. Za druhým mostem na nás číhala gironská lvice a jak praví známá místní legenda: „ Qui besa il culo di leona ritorna a Girona.“, jsme ji všichni rádi políbili a pokračovali vzhůru k vyšším duchovním hodnotám do katedrály. Pohledem nejen na katedrálu, ale také na město jsme se pokochali ze starobylých městských hradeb. Zdolali jsme při vší té procházce přes stovky schodů a tak už jsme se těšili na návrat do hotelu.

Třešinkou na dortu tohoto pestrého dne plného zážitků a slunného počasí byla výtečná večeře formou bufetu, při které jedlíci našeho zájezdu prohlásili, že snědli víc, než stál celý zájezd. Usínáme, plní zážitků a s těšením se na další den.

Autorky: Alexandra Rapantová a Eliška Luňáková

ZAHRANIČNÍ VÝJEZD ŠPANĚLSKO

DEN DRUHÝ A TŘETÍ

Druhý den našeho pobytu ve Španělsku jsme započali návštěvou Gironské školy, kde na nás čekal učitel Francis Coke, se zdejšími studenty. Po krátkém představením obou škol jsme se všichni vydali na prohlídku školy, kde jsme si se zdejšími studenty všichni zazpívali španělskou píseň „Despacito“ a naši českou píseň „Ach synku, synku“. Dále program pokračoval mezinárodním utkáním, kdy nás vyzvali na utkání s ambicemi, že nás porazí, avšak náš profesionálně vytrénovaný basketbalový tým pana učitele Pírka zaskočil protihráče domácí českou taktikou a jednoznačně vyhrál 4:0. Po výhře jsme se šli občerstvit zdejším tradičním zákuskem Koka, který připomíná chuť našeho trdelníku.

Dále naše cesta pokračovala směr Barcelona, kde nás náš úžasný řidič Pedro Muñoz zavezl do přístavu Port Vell. Po krátké obědové pauze jsme navštívili Mořské akvárium, ve kterém bylo k vidění spoustu mořských živočichů. Další místem na našem seznamu k vidění byl jeden z největších fotbalových stadionů Camp Nou. Na konci dne nás opět náš milovaný řidič Pedro odvezl na hotel.

Další den jsme museli vzhledem k politickým problémům pozměnit náš plán. Navštívili jsme poutní místo Montserrat,ve kterém jsme strávili celý den. Vyjeli jsme lanovkou, ze které byl výhled na celé okolí. Někteří odvážlivci si dokonce zuli boty, aby očistili rodiny od hříchů. Zbytek pobytu v horách jsme strávili kocháním se přírody. Na konci dne jsme unavení zalehli plní dojmů a nechali si zdát sny o zítřejším dobrodružství.

Autoři: Radek Hložánek, Eliška Luňáková, Ondřej Hikl, Alexandra Rapantová, Tomáš Jurák

ZAHRANIČNÍ VÝJEZD ŠPANĚLSKO

DEN ČTVRTÝ

Náš čtvrtý a zároveň poslední den ve Španělsku jsme započali návštěvou Dalího muzea, kde jsme viděli spoustu unikátních obrazů, soch a abstraktního umění. Po dokončení prohlídky jsme měli hodinový rozchod po městě Figueres. Poté jsme vyrazili na dvouhodinovou cestu směrem k vesnici Port Lligat, kde se narodil Dalí. O pár kilometrů dál jsme navštívili mořské pobřeží Cadaqués, ve kterém se vyskytovalo moře Mediterranean. Tam jsme se rozdělili na dvě skupiny, ve kterých jedna skupina strávila většinu času na pláži a druhá objevovala tamější město. Poslední čtvrtý den jsme zakončili výbornou samoobslužnou večeří a dlouhým balením se strachováním, jestli nám kufry projdou váhovým limitem kvůli kopě sladkostí, které jsme zde nakoupili.

Autoři: Radek Hložánek, Eliška Luňáková, Alexandra Rapantová, Tomáš Jurák

Otázky pro žáky:

Jak se vám líbilo ve Španělsku? R.H. (9.C) - Bylo tam pěkně.

M.P. (7.B) – Bylo to velice příjemné.

M.B. (8.C) - Moc se mi tam líbilo.

Vaše oblíbená vzpomínka? R.H. (9.C) – Maria a CAMP NOU.

M.P. (7.B) – Poslední den v hotelu.

M.B. (8.C) – Radek a CAMP NOU.

Jaké místa ve Španělsku byste chtěli navštívit? M.B. (8.C) -Madrid.

M.P. (7.B) - Znovu Barcelonu.

Zpracovali: Patrik Lekeš a Polly Mabettová

PROJEKT ERASMUS+ NA ZŠ UNESCO

ERASMUS + OPĚT NA NAŠÍ ŠKOLE!

Máte rádi cestování, cizí jazyky a techniku, nebojíte se poznávat neznámé a zkoušet nové věci? Pak jste na naší škole správně, protože rozjíždíme nový projekt s názvem **School Is Cool but IT Rules**. Po dobu dvou let budou naši žáci společně se svými vrstevníky z Portugalska, Litvy, Španělska a Rumunska pracovat na projektu zaměřeném na komunikaci v cizím jazyce, zapojení IT do výuky a na inovativní metody spolupráce.

Ti z Vás, kteří máte cizí jazyky rádi a jdou Vám jako po másle, se můžete společně se svými učiteli podívat do cizích zemí, poznat portugalskou kulturu, rumunský jazyk, litevské zvyky nebo španělský temperament. Jakmile v prosinci proběhne koordinační schůzka, kde Vaši učitelé domluví vše potřebné (držte nám palce), tak začínáme! První společný výjezd nás čeká do Španělska, kde se zúčastníme workshopu nazvaného **„Cultural Places in My Town.“**

Co nás čeká:

Preparation before transnational learning meeting:

Step 1. The Students to plan a tourist map of their towns.

Step 2. The students will plan their maps, so all the information and photographs that is required for the meeting are available. This map will eventually show all of the cultural sights in the town with a written description.

Transnational learning meeting activities:

Step 1. The Students will be taught how to create a google map.

Step 2. The students will prepare a map using Google Maps showing a tourist route through their respective towns from all of the information that has been gathered previously. This map is to show all of the cultural sights in the town with a written description and photographs, so they can be used as a guide for others.

All countries are to give a presentation of their own maps using Google Street View. By doing this it is possible to see the cultural sights that have been shown in the maps and to get a feel for the towns.

These maps will then be used on future mobilities to show the towns to all the students and teachers who visit each different location.The activity involves lot of things, dealing with art, culture, technology and English.

Kdo máte odvahu a chuť, pojďte do toho!

Romana Přikrylová, Philip Mabbett

VÝTVARNÝ KROUŽEK BARVIČKA

Malujete rádi? Ti žáci 2. a 3. tříd, kteří ano, se mohou realizovat ve výtvarném kroužku. Scházíme se každé druhé úterý v 14:00 hod. Při malování využijeme různé materiály a techniky, pustíme se i do tvoření z keramické hlíny. Už se těšíme.

Mgr. Božena Hanáková

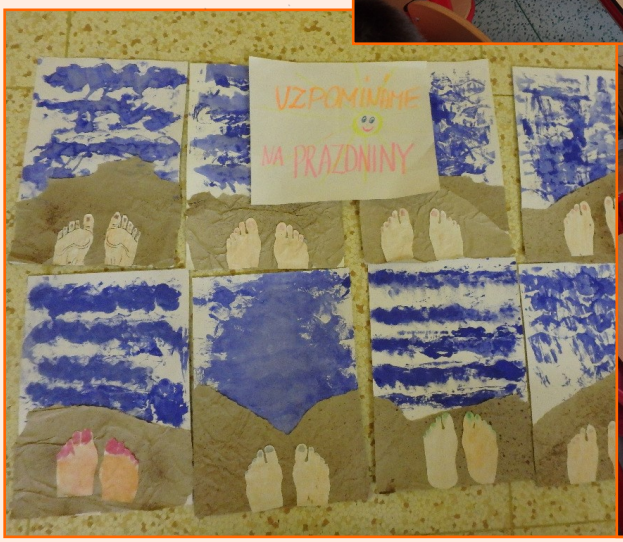

NAŠI PRVŇÁČCI

Už jsme všichni kamarádi a školu máme moc rádi!

BUDOVA HRADEBNÍ A PODZIMNÍ DRÁČCI

Podívejte se, jak krásně tvoříme...

DRAKIÁDA NA BUDOVĚ HRADEBNÍ

Školní rok plný draků začíná… :)

SKŘÍTCI PODZIMNÍČCI 1.- 3. ROČNÍK

Krásné víkendové počasí přímo nabádalo k procházce podzimní přírodou. Mnoho dětí s rodiči ji využili k nasbírání přírodnin, z kterých vyrobili překrásné skřítky Podzimníčky.

PLAVECKÝ VÝCVIK—3. ROČNÍK

MY JSME ŽÁCI 3.B

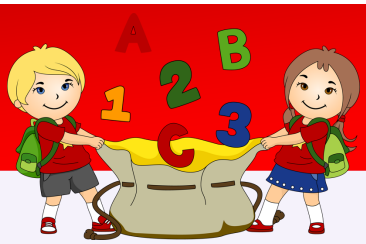

ZE ŽIVOTA TŘÍDY 3.C

NĚCO O TŘÍDĚ 3.C

Naši třídu 3. C letos navštěvuje 23 žáků, z toho 12 děvčat a 11 kluků. Z okolních vesnic jich dojíždí 6 a 17 bydlí v Uherském Hradišti. Žák Leo k nám dočasně přišel z Izraele a Fahri z Chorvatska. Ten to má ve škole obzvlášť náročné, protože v 1. třídě neznal ani jedno české slovo. I dnes mluví mimo školu pouze turecky. Letos jsme se přestěhovali do jiné třídy, z oken můžeme sledovat, jak se krásně barví stromy v Bastionu. Láká nás to ven, ale nejde to. A proč? Co děláme?

Učíme se.

Plaveme.

Bruslíme.

Výletujeme.

Mlsáme.

A prý i zlobíme :)

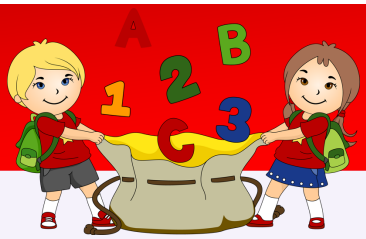
POZOR, POZOR !!!

Naše spolužačka **Helenka Paluříková** se v Logické olympiádě pořádané Mensou ČR umístila na 21. místě z 633 řešitelů.

Moc jí to přejeme, protože je to velmi milá, snaživá a kamarádská holka. Postupuje do krajského semifinále a my jí celá třída 3. C budeme držet palce i u nohou.

ZE ŽIVOTA TŘÍDY 3.C

ZNÁME NAŠE MĚSTO?

S historií a poznáváním města Uherské Hradiště jsme se seznámili plněním úkolů hravou formou pomocí Hradišťské hledačky, shlédli několik pořadů o městě, prostudovali obrazové materiály, lidové zvyky si vyzkoušeli ve Slováckém muzeu, naučili se písně o UH a k 760. výročí založení města se zapojili do výtvarné soutěže. Všem se nám naše královské město moc líbí.

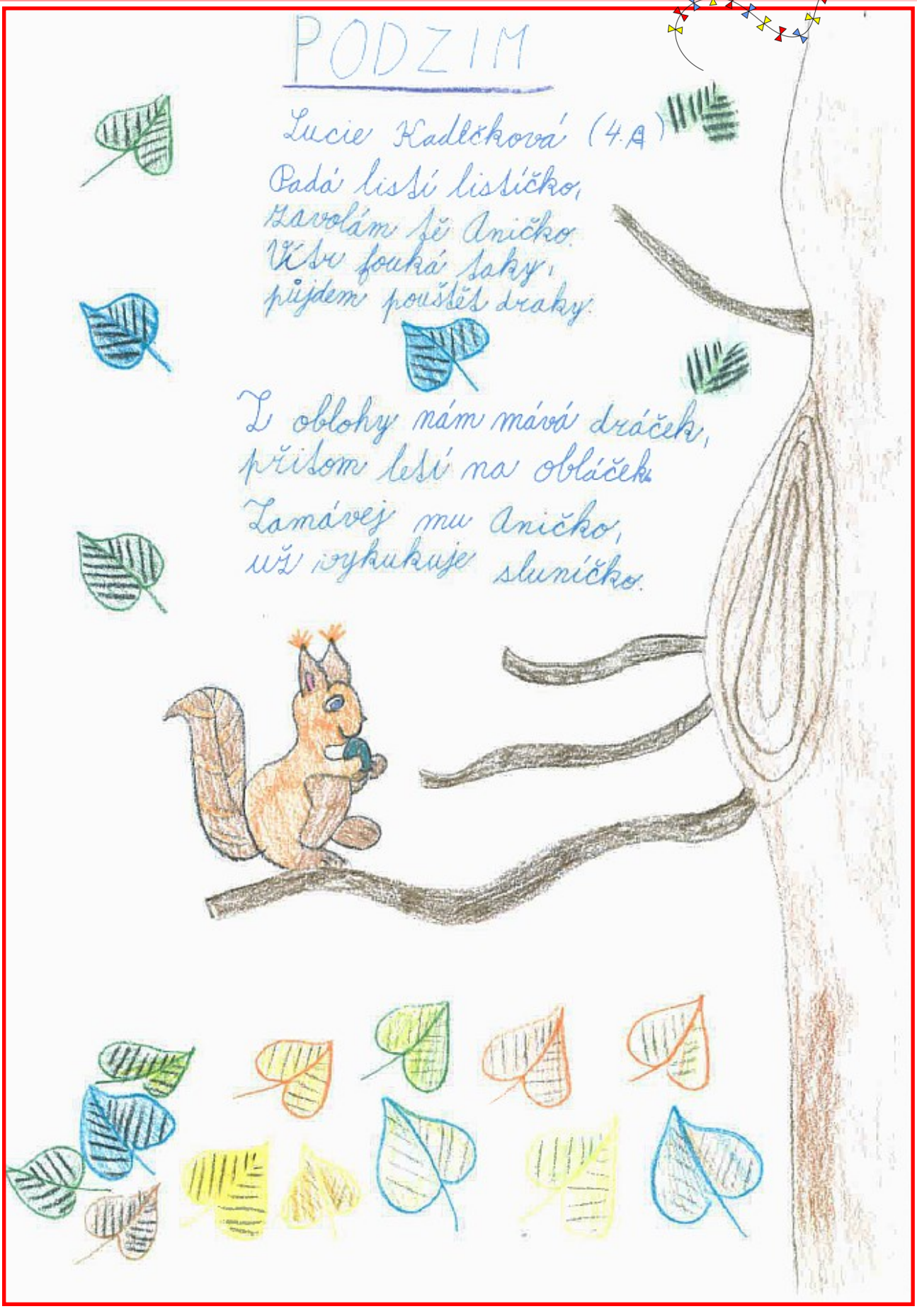

BÁSNĚ O PODZIMU TŘÍDY 4.A

BÁSNĚ O PODZIMU TŘÍDY 4.A

PODZIM

Vlastimil Basovník, 4.A

Zima se nám ohlásila,
Už nám klepe na dveře.

Podzim přišel znenadání,
listí padá ve dvoře.

Do práce se všichni dáme,
všechno listí posbíráme.

Uklidíme dvůr i zahradu,
Uděláme velkou hromadu.

PODZIMNÍ POČASÍ

Natálie Šprinclová, 4.A

Podzim se nám nahlásí:
„Nesu chladné počasí!“

Ranní mlhy, kapky deště,
Chcete k tomu vítr ještě?

Namaluji listy stromům,
Pak je sfouknu na zem k domům.

Udělám z nich nakonec
Pěkný pestrý koberec.

MŮJ BAREVNÝ PODZIM

Jakub Kubaczka, 4.A

Když je západ slunce
a jsem v lese,
dívám se, jak padá barevné listí,
které mi pod nohama krok co krok šustí.

Na kopci nad loukami
poletují papíroví draci
a vítr si hraje s maminčinými
blond dlouhými vlasy.

BÁSNĚ O PODZIMU TŘÍDY 4.A

JEŽEK SVIŠTÍ PO LISTÍ

Martin Bumbálek, 4.A

Listí padá na houby,
Jeden hnedka zabloudí.

Listí padá zlaté, rudé,
k čemu nám to asi bude?

Ježek sviští po listí,
kampak asi dosviští?

Dosviští až k řece,
která ho pak nese.

PODZIM

Nikola Basovníková, 4.A

Stromy listí opouští,
zajíci se schovali do houští.
Děti ve škole malují,
listy se žlutě zbarvují.

Vítr vlaje s draky
a listím zbarveným taky.
Podzim už je zkrátka tady.

Medvěd si potravu sbírá,
za chvíli už půjde spát,
aby mohl zase na jaře vstát.

Ovoce jsme očesali,
do bedýnek všechno dali,
vitamíny na zimu,
to pro celou rodinu.

Těšíme se na zimu!

„DRAČÍ TVORBA“ TŘÍDY 4.C

DRAČEK MRAČEK

V jednom malém království poblíž lesa stála jeskyně. V ní nežili loupežníci, byl tam domov draka. A prostě celé dny poletoval v oblacích, nikdo mu neřekl jinak než Mraček.

Jenže jednoho dne začal Mračka bolet zub. Nikdo nevěděl, jak na má pomoc. Král vyhlásil, že kdo draka uzdraví, dostane princeznu a půl království k tomu. Děti začaly okamžitě hledat zubaře, který by dokázal zub vytrhnout. Žádný však neměl tak velké kleště. V království žil kovář jménem Jakub a prostě měl princeznu rád, sebral odvahu, kovářské kleště a drakovi zub vytrhl.

Kovář Jakub se vzal princeznu za ženu. A dráček Mraček se spokojeně prohánel v oblacích se svými dětmi, které přišly na svatbu.

IVANA BLATNÁ 4.C

„DRAČÍ TVORBA“ TŘÍDY 4.C

Barbora Šáchová
4. C

Dračí Mládě

Ve vysokých horách nad královským městem žil osamocený drak. Bylo mu velmi smutno, protože si přál mít svého potomka. Konečně přišel den, kdy se mu přání splnilo. Z vajíčka se vylíhlo dračí mládě. Další den dostalo jméno Štístko. K večeru začala prasknat další skořápka. Drak Sluněnka říká: "neboj se", ať se ti líhne sourozenec. Štístkovi se moc líbí. Vylíhla se krásná dračí holčička. Dali jí jméno Dračice. Ráno přiletěla Sluněnka se snídaní. Nasbírala čerstvé listy a trávu. To byla dobrota. Jsou totiž býložravci. Najednou uviděli na obloze hejno draků. Protože Štístko ani Dračice neuměli létat, vzala je Sluněnka na křídla a vzlétla k nim. Celé hejno draků odletělo do dračí země.

„DRAČÍ TVORBA“ TŘÍDY 4.C

O DRÁČCÍCH, KTEŘÍ SE ZTRATILI

Stalo se to na počátku 13. století. Příběh se odehrál v malém dračím doupěti. Jednou dračí máma krmila své tři malé nepozorné dráčky. Dala jim jména Cumáček, Tulda a Flek. Všímala si jen jednoho – Tuldy. A tak si dva zmizeli. Maminka si povzdechla: „Kam utekli? Co když se jim něco stalo?“ Tulda jen zabroukal. Cumáček a Flek se vydali cestičkou v lese. Ani se nenadáli a už byli daleko od doupěte. Uvnitř nich byla malá dušička. Jeden dodával odvahu tomu druhému. Došli až k jezírku. Tam je čekalo věčné překvapení. Táta drak tam lovil ryby! To bylo radosti, to bylo jásotu. Společně se vrátili za mámou a Tuldou. Konečně se zase našli. A Tulda byl nejvíc rád, že jsou zase spolu.

4. C
Kačka Blatná

Z PRACÍ ŽÁKŮ

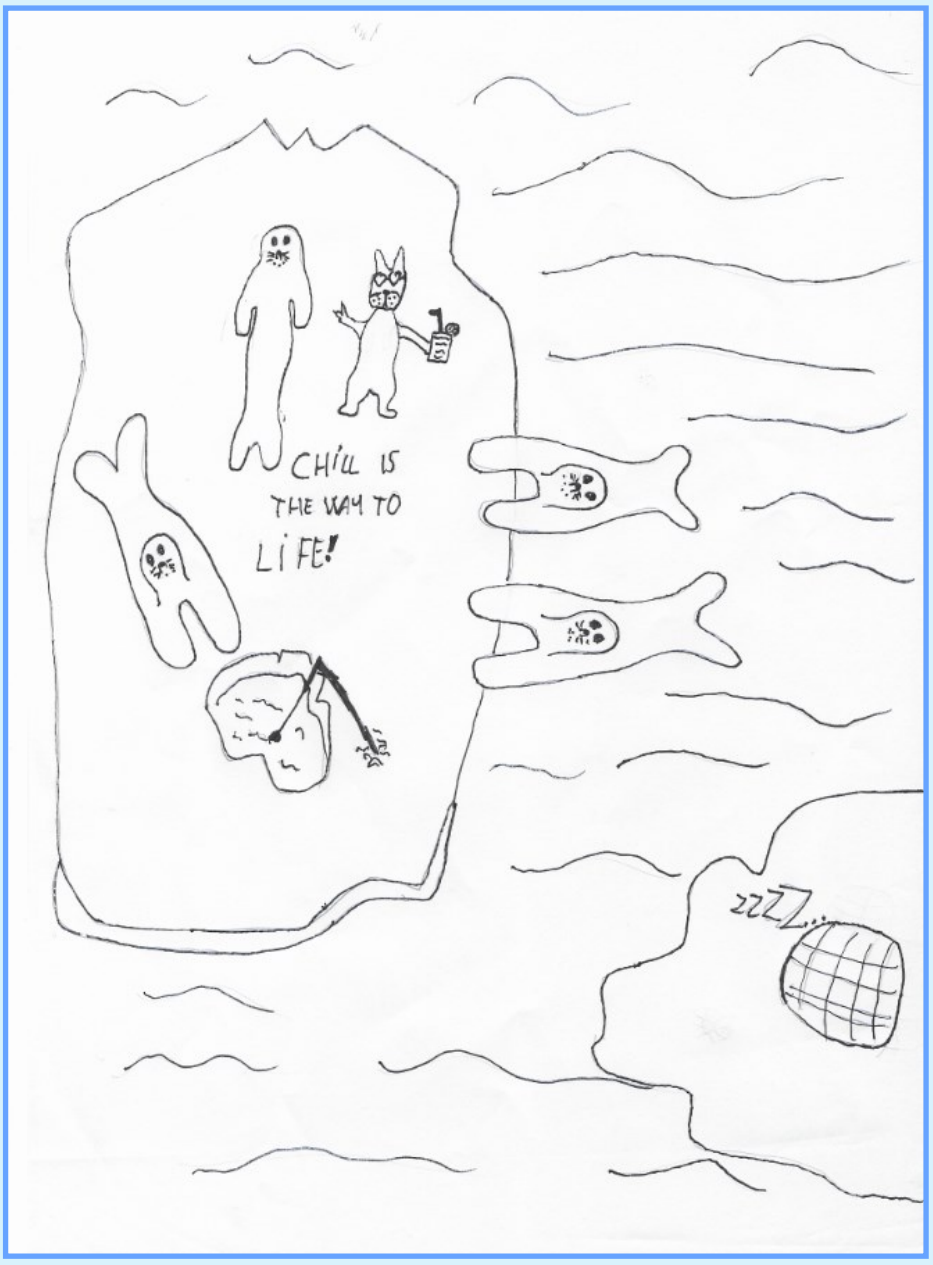

TULEŇ PSÍ

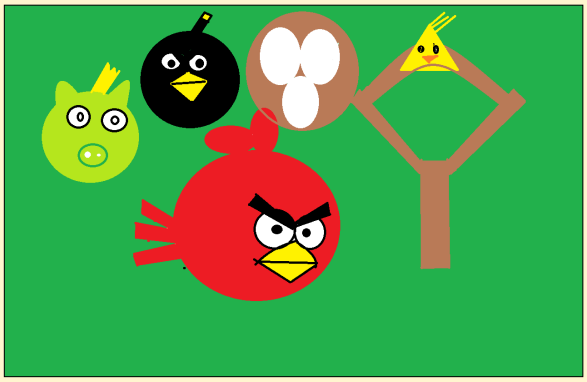
Přijde mi, že jediným rozdílem mezí buldokem a tuleněm jsou obří uši. Ačkoli přesně nevím, jestli lachtani nebo tuleni totálně chrápou při spánku. Ale jedno vím určitě, náš pes chrápe tak moc, že když se díváme na film, musíme dát „VOLUME +20."

I když nevypadá… Je to lesní pes. Když byl malý a snažil se ještě zvyknout si na nový byt, nechtěl chodit ven a museli jsme ho nosit. (Tehdá neměl 15 kg… takže v poho). Ale dnes, když řekneme: „Jdeme ven!", pobíhá po baráku jako opice. Jsme za něj rádi.

Tomáš Ježek, 5. B

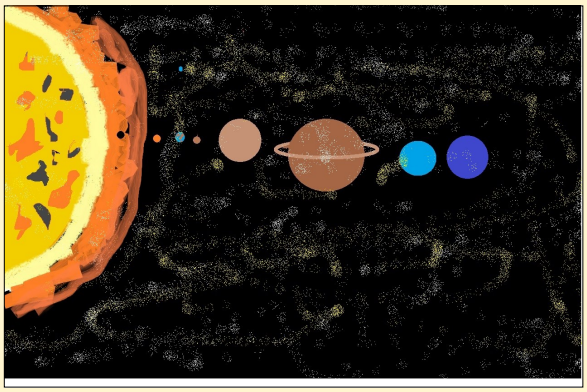
TVORBA ŽÁKŮ 7. TŘÍD V PROGRAMU MALOVÁNÍ

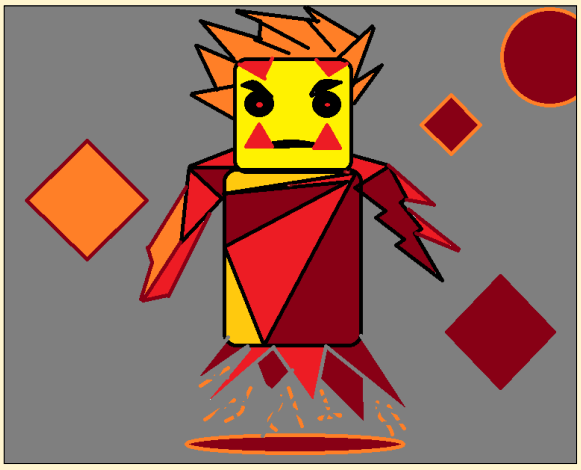
Adam Klauda- Angry Birds

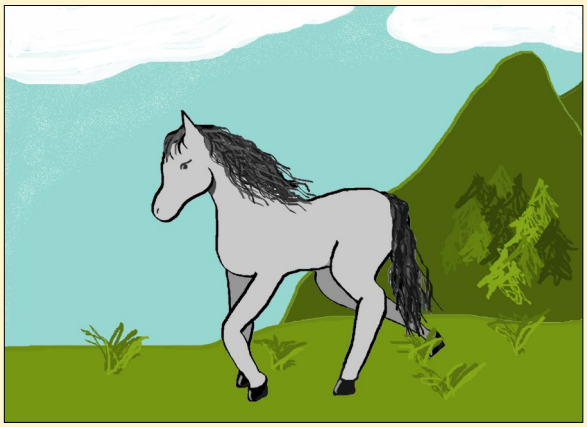
Zuzana Juřičková - Angry Birds

Oldřich Klas - Vesmír

Tomáš Křivák - Fire Man

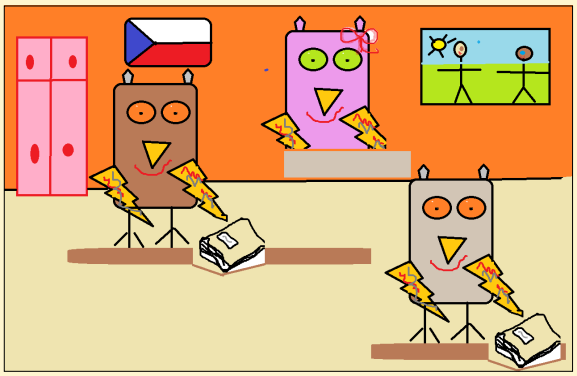
Lucie Galdová - Koník

Patrik Šturman - Tvary

Šárka Bolfová - Holka

Samuel Vančuřík - Soví škola

ADAPTAČNÍ POBYTY ŠESTÝCH TŘÍD

Jak tomu již bývá zvykem, tak i letos se žáci našich šestých tříd vypravili společně na dvoudenní adaptační pobyty, aby se mohli lépe poznat a utužit tak třídní kolektiv. Jak se žákům na tomto pobytu líbilo, můžete sledovat v následujících příspěvcích...:)

ADAPŤÁK OČIMA ŽÁKŮ 6.A

Adapťák

Aneta Somrová, 6.A

Adaptační pobyt
to je bezva věc,
pořád můžem zlobit,
že by nebyl úžasný?
To je jenom kec!

Opici pantomimou předáváme vzkaz,
že domeček stál mezi stromy
a slunce vysvitlo zas.
Přes bažinu celá třída přejít musíme,
že to bude takhle těžké zatím nevíme.

Co bych jenom dodala?
Adapťák je bezva.
Naše třída je nejlepší,
i když se to možná nezdá.

Adaptační pobyt

Nikol Supová, 6.A

Cesta hezká byla,
avšak dlouhá.
Když jsme dojeli,
zhrozeni jsme byli,
co když to bude bez wifiny?

Kluci hned mobily vytáhli,
na síť připojení podívat se chtěli.
A hele wifi tu je
a Filipov se jmenuje.

Na oběd špagety byly,
z těch radost velkou jsme měli.
V odpoledním klidu,
pro hopíka ze schodů jsme utíkali.

ADAPTAČNÍ POBYTY ŠESTÝCH TŘÍD

Cesta na Filipov

Kateřina Ježová, 6.A

Přijela jsem do Hradiště,
vypadalo jako hřiště,
všude plno lidí.

Přišla jsem až k Unescu,
a prohodila jsem grotesku,
že vypadá jako mraveniště.

Když přijel autobus,
který dělal us,us,us,
rozbušilo se mi srdce.

Když jsme přijeli,
všichni jsme se změnili,
ale asi ne k lepšímu.

Křičeli jsme, dupali,
a tak všechny večer ,
hlavy bolely.

Spoustu her jsme hráli,
a pak jsme večer krásně spali.
Spali jsme až do rána,
to byla paráda.

Neadapťák

Natálie Sedláčková, 6.A

Na Adapťáku jsem nebyla,
místo toho jsem zvracela.
Doma jsem jen ležela,
a pořád se nudila.

Měla jsem věci sbalené,
a vybalování mě nemine.
Dívání do stropu mě nebavilo,
hledala jsem zábavu, a to se mi nedařilo.

Na Adapťák jsem se těšila,
nakonec jsem zůstat doma musela.
Doma jsem si to neužila,
HNED BYCH SI TO VYMĚNILA!

ADAPTAČNÍ POBYTY ŠESTÝCH TŘÍD

ADAPŤÁK OČIMA ŽÁKŮ 6.B

Adapťák

Magdalena Hiklová, 6.B

V úterý ráno 6.B se chystá,
objevit na adapťáku zas nová místa.
Počasí nepřeje, prší a prší,
my přesto startujem do hotelu Na Návrší.

Většinu pobytu trávíme v hotelu,
večer hra při svíčkách, sotva si ustelu.
Byla to paráda, kluci však zlobili,
tak asi naposled, někde jsme pobyli.

Cesta zpět proběhla v klidu,
snad nějaký učitel najde zas sílu,
vyrazit se 6. B na malý výlet,
prožít si s náma radostné chvíle.

Adaptační pobyt

Lucie Špalková, 6.B

Adaptační pobyt,
to je škola veselá.
Učíme se o přírodě,
máme se tu stmelovat.

Jsou tu noví spolužáci,
ještě se moc neznáme.
Ale při hrách zajímavých,
kamarády najdeme.

Učitelé jsou tu hodní,
písemky tu nepíšeme.
Vendulka se o nás stará,
nudit se tu nebudeme.

ADAPTAČNÍ POBYTY ŠESTÝCH TŘÍD

ADAPŤÁK OČIMA ŽÁKŮ 6.B

Adapťák

Zuzana Presová, 6.B

Měli jsme se krásně,
teď tu skládám básně.
Povím vám jak jsme se měli,
když jsme na chvíli pryč odjeli.

Už hned když jsme dojeli,
nějaké hry jsme zahráli.
Více jsme se spřátelili,
více jsme si pomáhali.

Večer přišla noční hra,
večerka se nám protáhla.
Byli jsme všichni strašně rádi,
že jsme větší kamarádi.

Ráno jsme se probudili,
hned jsme všichni zjistili,
že se zase vracíme
a do postele hned skočíme.

Zrovna ležím v posteli
a píši toto v neděli.
Ráda bych se tam vrátila,
dobře jsem se cítila!

Adapťák a já doma

Kateřina Pokorná, 6.B

Já dostala úkol,
však slova nenacházím.
Né že ke škole mám odpor,
snad mozek brzy rozmrazím.

Nevím jak psát o radosti,
když trápily mě bolesti.
V hlavě smutek těžký,
já dostala se z toho naštěstí.

Když bolelo mě bříško,
vzpomínám a verše mi jdou těžko.
To slzy samy lezly do očí,
já myslela, že hlava se mi rozskočí.

Na adapťáku si všichni mohli hrát,
zpívat, hrát si, tancovat.
Byl tam i můj nejlepší kamarád.
Děcka, pojedu s vámi příště, snad.

ADAPTAČNÍ POBYTY ŠESTÝCH TŘÍD

ADAPŤÁK OČIMA ŽÁKŮ 6.C

Adapťák

Jan Soviš, 6.C

Na adapťák jedeme,
pohodu si vezeme.

Ve středu jsme vyrazili,
vůbec jsme se nenudili.

Na pokojích jsme se zabydleli,
poté jsme si hry zahráli.

S Vendou a paní učitelkou
jsme si užili srandu velkou.

Ve čtvrtek jsme rozjásaní,
i když jsme si v noci hráli.

Autobusem bez zpoždění
k Unescu jsme dorazili.

Adapťák

Martin Veselý, 6.C

Na adapťák odjíždíme,
všichni se tam seznámíme.
Už se všichni těšíme,
až se vyskotačíme.

Venda hry nám nachystala,
to nás všechny pobaví,
hodně práce si s tím dala,
nuda ta nás nebaví.

Tak teď už se všichni známe,
noční hru si zahrajem.
Ráno až se probudíme,
domů zase odjedem.

ADAPTAČNÍ POBYTY ŠESTÝCH TŘÍD

ADAPŤÁK OČIMA ŽÁKŮ 6.C

Adaptační pobyt

Jan Vopat, 6.C

Už je ráno, už je den,
na adapťák pojedem.
Na Filipov frčíme si,
bude sranda zase v lesy.

Konečně jsme dojeli,
kozy na nás mečely.
Úkoly jsme dostali
a statečně je plnili.

Kamarády nové mám,
na kolektiv spoléhám.
6.C je třída naše,
stejná jako vtipná kaše.

Túry už jsou za náma
a školní rok před náma.

Adaptační pobyt

David Jelínek, 6.C

Dnes je středa, ten skvělý den,
všichni z 6. C na adapťák pojedem.
Já však dnes z postele nevstávám,
místo toho si léky do těla dávám.

Angínu jsem někde chytil,
teď abych se kvůli tomu potil.
Spolužáci si budou v přírodě užívat,
já na ně budu z domova vzpomínat.

Děcka už se z Filipova vrací,
mně se nemoc pomalu ztrácí.
Do školy na spolužáky se moc těším,
jejich zážitky z adapťáku uslyším.

BÁSNĚ NAŠICH ŠESŤÁKŮ

PRÁZDNINY

Ema Hráčková, 6. C

Do Makedonie je cesta dlouhá,
se skauty je to však chvilka pouhá.

Maďarští celníci zdrželi nás moc,
zůstali jsme tam stát celou noc.

Ve Skopje se nám autobus pokazil,
druhý den ráno opravený vyrazil.

Pak už jenom zábava, hry a sranda,
ve skautu jsme dobrá banda.

Jezero Ohrid je tam krásné,
až by se o něm daly psát básně.

Viktoria Křenová, 6. B

Konečně si odpočinu od školy,
nemusím pak dělat žádné úkoly.
Léto a prázdniny mě baví moc,
dlouhý je den a krátká noc.

Jsou teplé letní večery,
nemusím být v devět v posteli.
Až v jedenáct se umyji a jdu do postele,
ať se zas zítra cítím skvěle.

Ondřej Janík, 6. A

Na prázdninách u moře,
každému to pomůže.

Lenošení, koupání,
všechny splíny zahání.

U večeře na pláži,
slunce v dáli zachází.

ZAMYŠLENÍ ŽÁKŮ 6.C

KDO JE PRO MĚ NEJVĚTŠÍ ČECH ?

MOJE MÁMA

Jan Vopat 6. C

Pro mě je největším Čechem moje máma. Umí dobře psát a nedělá gramatické chyby. Vždy ví, co dělat a nechá mě i déle na počítači. Je alergická na psy, a když se s nějakým setká, tak začne kýchat. Je vtipná, když se snaží mluvit španělsky a umí krásně kreslit. Má ráda malé děti. Dříve fotila, ale teď už ne, protože se jí rozbila zrcadlovka. Na zahradě má hodně květin, ale vážně hodně. Vždy, když má někdo narozeniny, tak najde nějaký pěkný dárek a všechny potěší. Každé ráno, když jezdíme autem, poslouchá písničky. K narozeninám mi dokonce koupila rybičku, která je teď vedle mě, moc jsem si ji přál. Skoro vždy mi koupí co chci (pokud to není moc drahé). Dobře vaří a všem to jídlo chutná. Má hnědé oči a vlasy. Její oblíbená barva je modrá a její oblíbené zvíře je sova a vážka. Když něco venku hrajeme, tak vždy vyhraje. Pořád se stará o pořádek doma. Pomáhá mi dělat vše, co bych nedokázal. Čte knihy a zároveň se dívá na televizi. Vadí jí důchodci za volantem. Ráda pije kafé. Mám ji moc rád.

DĚDA ANEB MŮJ HRDINA

Barbora Křapová 6. C

Podle mě je největší Čech a můj hrdina můj děda. Vybrala jsem si ho, protože toho hodně ví, zná a byl na hodně místech. Má dobrou orientaci v přírodě. Byl pilot, sice ne z povolání, ale umí trochu pilotovat letadla, ale jenom ty malé. Jednou dokonce spadl s vrtulníkem, trochu si pochroumal záda, ale jinak je v pořádku. Všem pomáhá a nemyslí jen na sebe. Tvrdá práce pro něj není cizí slovo. Je velmi zručný. Přestavěl skoro celou naši chatu, od základů (samozřejmě s pomocí), ale je to tam moc hezké a velmi útulné. Teď pomáhá přestavovat dům mému strýci, zařizuje a řídí mu celou stavbu, aby bylo vše v pořádku. Předtím pomáhal mému prastrýci přestavovat dům. Mám dědu moc ráda, vždycky mi všechno vysvětlil. Díky němu znám spoustu věcí a hodně toho vím, třeba o stavění konstrukcí, řezání, vrtání a o dalších technických věcech. Díky němu vím taky něco o letadlech a jednou jsem s ním letěla na vyhlídkový let.

JSEM MOC RÁDA, ŽE JE TO MŮJ DĚDA!!!

ZAMYŠLENÍ ŽÁKŮ 6.C

KDO JE PRO MĚ NEJVĚTŠÍ ČECH ?

TOMÁŠ GARRIGUE MASARYK

Kristýna Karlíková 6. C

Pro mě byl největší Čech Tomáš Garrigue Masaryk. Byl to první prezident Československé republiky. Byl ale také osvoboditel, český státník, filozof a pedagog. Je pro mě největším Čechem, protože je to zakladatel svobodného Československa. Vybrala jsem si ho proto, že je vzdělaný člověk. Byl také jmenován profesorem filozofie. Později dostal titul doktora filozofie.

A teď něco o něm. Narodil se 7.března roku 1850 v Hodoníně jako syn kočího a kuchařky. Ze začátku pracoval jako kovářský učeň. Potom studoval na gymnáziích v Brně a ve Vídni. Dva roky pobýval jako soukromý učitel v Lipsku. A v Lipsku se setkává s mladou Američankou jménem Charllote Garrigue. S ní se pak v roce 1878 žení. Zároveň připojuje její příjmení ke svému a představuje se jako Tomáš Garrigue Masaryk.

Určitě i já bych ho chtěla mít za učitele. Hlavně bych se s ním chtěla potkat. Vím, že už to nejde, ale kdyby to šlo, tak bych byla ráda. Byl to určitě hodný člověk. Když jsme se o něm jednou ve vlastivědě učili, tak jsem se o něm chtěla ihned dozvědět víc. Nejdřív jsem o jeho povaze zapochybovala, ale teď už ne. Podle mě to byl skvělý člověk.

ŽIVOTABÁSEŇ

Bílý tesák

Jack London

Motto: *„Čas ubíhal a záliba se měnila v lásku stále rychleji. Už i Bílý tesák si ji počal uvědomovat, třebaže nevěděl, co to láska je. Jevila se mu jako nějaká prázdnota v jeho bytosti - hladová, bolestivá a dychtivá prázdnota, jež volala po vyplnění. Byl to neklid a bolest, v níž přinášela úlevu pouhá přítomnost nového boha. Láska mu v takových chvílích byla radostí, divokým a pronikavě vzrušujícím uspokojením. Jakmile se však bůh vzdálil, neklid a bolest se vrátily; prázdnota se v něm opět otevřela a tížila ho svou pustotou a hlad ustavičně hlodal a hlodal.“*

Barbora Křapová 6. C

Jsem napůl vlk a napůl pes.
Mým domovem je jeskyně u klidné říčky.
Zažil jsem kruté boje a hladovku.
Kamarádím se s hodnými lidmi.
Přeji si potravu.
Obávám se psů.
Obdivuji a potřebuji matku.
Trápí mě lidé.
Těší mě potrava.

ŽIVOTABÁSEŇ

Olin Murko 6. C

Jsem psovlk takzvaný Bílý tesák.
Mým domovem je svoboda.
Zažil jsem různá dobrodružství.
Kamarádím se se psy.
Přeji si šťastný život.
Obávám se lidí.
Obdivuji vlky.
Potřebuji lásku mé matky.
Trápí mě obavy.
Těší mě život kvůli různým dobrodružstvím a výzvám.

Martin Veselý 6. C

Jsem pes křížený s vlkem.
Mým domovem je jeskyně.
Zažil jsem hlad.
Kamarádím se se svobodou.
Přeji si potravu.
Obávám se lidí.
Obdivuji matku.
Potřebuji lásku.
Trápí mě lidé.
Těší mě svobodný život.

ROZHOVOR S VYBRANÝM PEDAGOGEM

Jako v každém čísle školního časopisu, tak i nyní se zástupci z řad žáků vydali do vod pedagogického sboru s cílem vytvoření rozhovoru s vybraným pedagogem. Tentokrát to byly žačky třídy 9.A Andrea Zalubilová a Apolena Mabbettová, které se rozhodly oslovit pana učitele Mabbetta…

ROZHOVOR S PANEM UČITELEM MABBETTEM

1.) Co by se vám líbilo, aby měla škola?

Místo, kde by byly děti o přestávkách potichu a v klidu.

2.) Co si myslíte, že je nejlepší na této škole ?

Chci říct obědy, ale ne. Rád si povídám s dětmi.

3.) Co byli vaše oblíbené předměty ve škole ?

Tělocvik, technické kreslení.

4.) Co byste dělal, kdybyste nebyl učitel ?

Možná bych byl pořád v armádě nebo v Tescu.

ROZHOVOR S VYBRANÝM PEDAGOGEM

5.) Kolika jazyky mluvíte?

Třemi. Anglicky, trochu německy, trochu česky a trochu francouzsky. Francouzštinu jsem se učil ve škole.

6.) Jakou zemi byste si vybral, kdybyste mohl žít někde jinde?

Nový Zéland.

7.) Jak dlouho žijete v České republice?

10 let.

8.) Jakou zemi byste chtěl navštívit?

Nový Zéland, Kanada, Amerika, Austrálie.

9.) Jaký je váš oblíbený sport?

Rugby.

10.) Jste šťastný na této škole?

Ano, velmi.

Děkujeme za rozhovor.

Vypracovaly: Andrea Zalubilová, Apolena Mabbettová

PÁTRÁNÍ PO OSUDECH SVÝCH PŘEDKŮ

Jak je tomu již zvykem, tak i do tohoto čísla školního časopisu zapojujeme práce žáků, kteří se pod vedením pana učitele Kočíře rozhodli pátrat po osudech svých předků. Tentokrát se jedná o žáky Jana Jakuba Šipku a Adama Jakšíka z 6.B.

PŘÍBĚH MÉHO PRADĚDEČKA JANA JELÍNKA

Dědeček i babička, maminčini rodiče, pocházejí z Valašska. Je tam chudý kraj. Babička musela už v dětství pomáhat rodičům na poli. Vyprávěla mně, že její tatínek Jan Jelínek byl velice hodný. Za války se musela část úrody i dobytku odevzdávat Němcům. Pro sebe si mohli nechat jen část úrody. Stávalo se, že lidé zatajovali, co všechno vypěstovali. Tak také můj pradědeček chtěl zajistit rodině jídlo a vykrmil tajně jedno prase. Jednou v noci ho zabil. Našel se ale člověk, který vše sledoval a napsal dopis gestapu. Ti pradědečka chytili a odvezli do Brna k soudu. Dostal trest 1 rok v německé věznici v Sasku. To se stalo na konci roku 1944. Protože začátkem roku 1945 se už sovětská armáda blížila, zůstal pradědeček ve věznici v UH. Vězňové chodili pracovat do mlýna ve Starém Městě (už je zbořený), na nádraží v UH a do sklepů jezuitské koleje. Vězně postupně odváželi do Německa, ale pradědečka už Němci nestačili odvézt. Na konci dubna už Němci z UH prchali, a proto se rozhodli vězně propustit.

Tak můj pradědeček šel pěšky z UH 60 km až domů na Valašsko. Můj pradědeček je druhý zprava na fotce.

Jan Jakub Šipka, 6.B

PÁTRÁNÍ PO OSUDECH SVÝCH PŘEDKŮ

MŮJ PRADĚDEČEK NA CESTĚ KOLEM SVĚTA

Můj prapradědeček se jmenoval Tomáš Mudrák. Narodil se v roce 1885 a zemřel roku 1980. Narodil se v Újezdci u Uherského Brodu. Pracoval jako rolník. Po vypuknutí první světové války v roce 1914 byl povolán do rakousko-uherské armády, kde sloužil u 25. pěšího pluku. 30. 8. 1914 u polského města Zámošť padl do zajetí ruské armády. V zajetí strávil téměř 4 roky. 13. 7. 1918 podal v ruském Omsku přihlášku do československých legií. V jejich řadách se jako vojín 3. střelecké divize účastnil bojů v občanské válce v Rusku. Protože se legie vracely domů z Ruska přes přístav Vladivostok, Tichý oceán, USA a Atlantský oceán, podařilo se prapradědečkovi při návratu domů uskutečnit cestu kolem světa. Působení v legiích ukončil 15. 11. 1920 a vrátil se do svého rodného Újezdce.

Adam Jakšík, 6.B

MUZEUM V KRABIČCE

MEDAILE MÉHO OTCE

Můj tatínek, **Philip James Mabbett**, sloužil 22 let v britské armádě. Byl na misi v Belize, Severním Irsku, na Falklandských ostrovech a v Kosovu. Zapojil se do operací také během Války v Zálivu, v Bosně a v Afghánistánu, ale v těchto zemích přímo nepobýval. Pracoval jako elektrotechnik a opravoval různá zařízení, například otočné věže na velkých tancích.

V průběhu služby dostal čtyři medaile. Svou první medaili dostal za službu v Severním Irsku, kde opravoval sledovací zařízení a působil také jako styčný pracovník, kdy spolupracoval s místním policejním oddělením. Působení v Severním Irsku nebylo jednoduché, v té době u veřejnosti panovala k britským jednotkám nedůvěra a bylo třeba řešit i spory s Irskou republikánskou armádou.

Druhou medaili dostal od NATO za služby během válečného konfliktu v Kosovu. V únoru roku 1999 se stal členem Kosovské mezinárodní mírové operace (KFOR). V této oblasti se zúčastnil dvou misí, působil hlavně v v Prištině a v Makedonii. Jeho úkolem bylo pomáhat s řešením situace uprchlíků, kdy mnoho lidí ztratilo v důsledku konfliktu své domovy. Konfliktu, který vznikl hlavně z nenávisti mezi lidmi. Po šest měsíců byl jeho dočasným "domovem" služební náklaďák. Nebylo to vůbec pohodlné, ale v porovnání s místními lidmi, z nichž mnoha shořely opravdové domovy, to bylo nic.

V roce 2001 dostal svou třetí medaili za dlouhou službu a dobré vedení, o rok později mu přibyla medaile čtvrtá, které byla vojákům udělena jako upomínka na zlaté výročí panování královny Alžběty II.

Služba v armádě mu skončila v roce 2006, dosáhl hodnosti četaře (Sergeant). Na své působení v armádě má celkově skvělé vzpomínky, říká, že bylo zajímavé sloužit od časů studené války až do počátku nového milénia.

Apolena Mabbettová 9.A, ZŠ UNESCO Uherské Hradiště

MUZEUM V KRABIČCE

CESTOVNÍ PRŮKAZ TOTOŽNOSTI—NUCENÉ VYSÍDLENÍ

Příběh mého otce Tomáše Ježka z komunistického Československa

Tento příběh se odehrál na počátku 80. let v Československu. Je známé z nedávných dějin, že všechny komunistické země postavily okolo svých hranic ploty a nikdo z lidí nesměl opustit žádnou socialistickou republiku. Cestovat do zahraničí mimo socialistické země se smělo pouze na speciální povolení, které se jmenovalo Výjezdní doložka. O tu si mohl každý požádat, ale málokdo ji dostal. Do kapitalistické ciziny směli cestovat pouze prověření lidé, většinou členové komunistické strany. Kdo se pokusil přesto přes dráty do zahraničí utéct, byl zatčen a odsouzen k dlouholetému žaláři, mnozí z lidí ale byli přímo na místě zastřeleni. V roce 1977 rozhodla komunistická Státní bezpečnost, že se zbaví občanů, kteří nesouhlasili s komunistickým režimem. Tato akce měla krycí název Asanace. Tito lidé museli „dobrovolně“ opustit republiku, ale už se nikdy nesměli vrátit zpět. To se týkalo mnoha známých osobností – spisovatelů, hudebníků a takzvaných disidentů. Ale často i lidí úplně obyčejných. To byl příběh i mého otce. Otec vyrůstal v rodině, která byla sledována Státní bezpečností pro svůj nepřátelský postoj k socialismu. Otec ani jeho dvě sestry nesměli studovat žádnou vysokou školu. Měli ve svých školních složkách razítko, že se nedoporučuje jejich studium na vysokých školách z důvodu, že není zaručená jejich správná socialistická výchova. Jejich otec, můj děda, byl vyhozen z práce učitele a zástupce ředitele jazykové školy v Karlových Varech, nesměl vykonávat svou práci a pracoval až do roku 1989 jako pomocný dělník. Rodina mého otce nevyvíjela žádnou politickou protistátní činnost, ale přesto byla sledována Státní bezpečností.

Můj otec byl poprvé zatčen ve svých 20 letech jenom proto, že se zúčastnil koncertu zakázané hudební skupiny The Plastic People of Universe. Protože se koncert konal v pohraničí, obžalovali otce z pokusu o nelegální opuštění republiky. Propustili ho po třech měsících bez soudu z vyšetřovací vazby, ale nadále ho sledovali. V práci i v soukromém životě.

V roce 1985 se rozhodl, že opustí republiku. Přijal nabídku vysídlení. Bylo mu zrušeno české státní občanství, musel zaplatit za vzdělání na střední škole, devítiletce, dokonce i za mateřskou školku. Se zaplacením poměrně velké částky mu pomohla jeho rodina. Musel podepsat prohlášení, že všechen jeho majetek, jakmile opustí republiku, propadá státu. Vrátil občanský průkaz a dostal provizorní cestovní průkaz totožnosti. Na průkazu je uvedeno, že Tomáš Ježek je neurčené státní příslušnosti a smí se přechodně zdržovat v Československé socialistické republice. Průkaz platil tři měsíce a do té doby musel otec republiku opustit. Na velvyslanectví Německé spolkové republiky dostal vízum na trvalý pobyt v Německu.

MUZEUM V KRABIČCE

Když opouštěl Československo, bylo mu 24 let. I samotná jeho cesta do Německa byla zvláštní. Musel si dopředu zvolit, na kterém hraničním přechodu republiku opustí. Zvolil si silniční hraniční přechod Cheb – Schirnding s tím, že jej někdo z rodiny k hranicím odveze autem. Okolo hranic s Německem bylo tenkrát ještě hlídané hraniční pásmo, aby se lidi nemohli k hranicím přibližovat. To bylo často dlouhé mnoho kilometrů. Ke vstupu do hraničního pásma bylo potřeba také zvláštní povolení, převážně pro lidi, kteří zde bydleli nebo pracovali. Nikdo z rodiny mého otce však povolení ke vstupu do hraničního pásma nedostal, a tak musel jít můj otec do Německa s kufrem několik kilometrů pěšky. V roce 1991 bylo toto vysídlení novou vládou České republiky zrušeno jako protiprávní a otec dostal zpátky české občanství. Přijal jej na velvyslanectví České republiky v Bonnu z rukou tehdejšího českého velvyslance v Německu Jiřího Gruši. Od té doby má můj otec občanství dvě – německé i české.

Tereza Ježková, 9.B

ČESKOSLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA
ЧЕХОСЛОВАЦКАЯ СОЦИАЛИСТИЧЕСКАЯ РЕСПУБЛИКА
REPUBLIQUE SOCIALISTE TCHECOSLOVAQUE

č. PC-137/KV-85 dne 7. dubna 1986

CESTOVNÍ PRŮKAZ TOTOŽNOSTI
ЗАГРАНИЧНОЕ УДОСТОВЕРЕНИЕ ЛИЧНОСТИ
CARTE D'IDENTITÉ DE VOYAGE

opravňuje k vycestování
дает право на выезд
autorise le départ de

Tomáš J E Ž E K

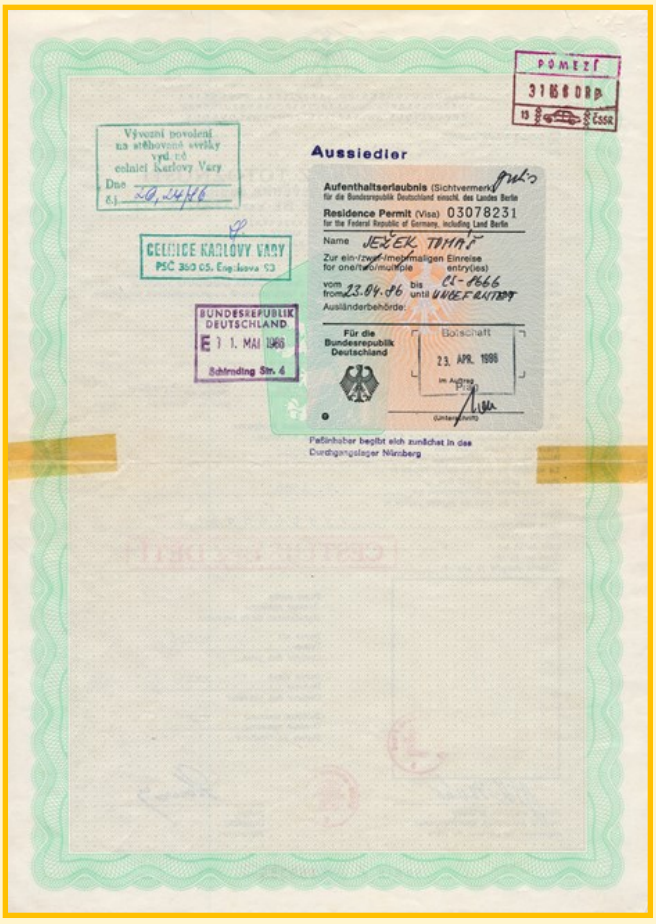
nar. 15.10. 1961 místo Karlovy Vary
bytem Ostrov, Brigádnická 706/6
do Spolkové republiky Německa na dobu trvale
od překročení čs. státních hranic a zpět.
Platnost vyjezdu končí dne 7.7. 1986
Платность визы истекает по
La validité du visa de sortie expire le
Platnost průkazu končí dne 7.7. 1986
Удостоверение действительно по
La validité du titre de voyage expire le
Účel cesty v y s t ě h o v á n í
Цель поездки
But du voyage
Děti do 15 let 1. CESTUJE BEZ DĚTÍ
Дети до 15 лет
Enfants jusqu'à 15 ans 2.

Popis osoby
Личные приметы
Signalement de la personne
Barva očí modrá
Глаза
Couleur des yeux
Barva vlasů xxx
Волосы
Couleur des cheveux
Zvláštní znamení xxx
Особые приметы
Signes particuliers

podpis majitele průkazu
подпись владельца удостоверения
signature du porteur du titre

podpis:
Подпись:
Signature:

SERIE Z 199355

POMEZÍ
31 86 ORP
13 ČSSR

Vývozní povolení na stěhovavé svršky vyd. celní. Karlovy Vary
Dne 20.04.86

CELNICE KARLOVY VARY
PSČ 360 05, Engelsova 53

BUNDESREPUBLIK DEUTSCHLAND
E 1. MAI 1986
Schirnding Str. 4

Aussiedler

Aufenthaltserlaubnis (Sichtvermerk)
für die Bundesrepublik Deutschland einschl. des Landes Berlin

Residence Permit (Visa) 03078231
for the Federal Republic of Germany, including Land Berlin

Name JEŽEK TOMÁŠ

Zur ein-/zwei-/mehrmaligen Einreise
for one/two/multiple entry(ies)

vom 23.04.86 bis until UNBEFRISTET

Ausländerbehörde:

Für die Bundesrepublik Deutschland

Botschaft
23. APR. 1986

Paßinhaber begibt sich zunächst in das Durchgangslager Nürnberg

MUZEUM V KRABIČCE

PAMÁTNÍK SESTŘELENÉHO AMERICKÉHO BOMBARDÉRU B-17 (BIG TIME)

ŠANOV

V obci Šanov se nachází několik památníků, které připomínají historickou událost, která se odehrála 29.8.1944. Jsou součástí tzv. Letecké bitvy nad Bílými Karpaty. Během této bitvy bylo německými stíhači sestřeleno 10 amerických bombardovacích letounů. Obec Šanov se stala svědkem sestřelení amerického bombardéru B-17G přezdívaného Big Time. Z desetičlenné posádky zahynulo 9 amerických letců. První pilot Thayne L.Thomas se zachránil a podařilo se mu dostat na Slovensko, kde se přidal ke slovenským partyzánům. V září 1944 se z Banské Bystrice dostal letecky zpět do Itálie, kde vojenská mise Létajících pevností začala. Padlí letci byli pohřbeni 31.8.1944 v hromadném hrobě ve Slavičíně. Obec Šanov jsem navštívil dne 28.10.2017 se svým otcem. Zapálili jsme svíčku u pomníku obětem II. světové války, který se nachází uprostřed obce a také jsme došli až k místu (v lese nad obcí), kde dopadl sestřelený letoun B-17 G (Big Time). Zde se nahází také symbolický pomník věnovaný zahynulým americkým letcům. Tady jsme vyjádřili úctu americkým vojákům krátkou modlitbou. Letos (v srpnu 2017) se připomínky událostí sestřelení amerického bombardéru zúčastnila dcera zahynulého amerického letce Richarda P.Hartmana (bombometčíka), která se narodila několik dní po jeho smrti. Jsem rád, že jsem navštívil místo, které souvisí s historickou událostí, po které pátral můj děda několik let svého života.

Ondřej Kočíř, 7.B

EKOSYSTÉM LUŽNÍHO LESA V PROMĚNÁCH ROKU

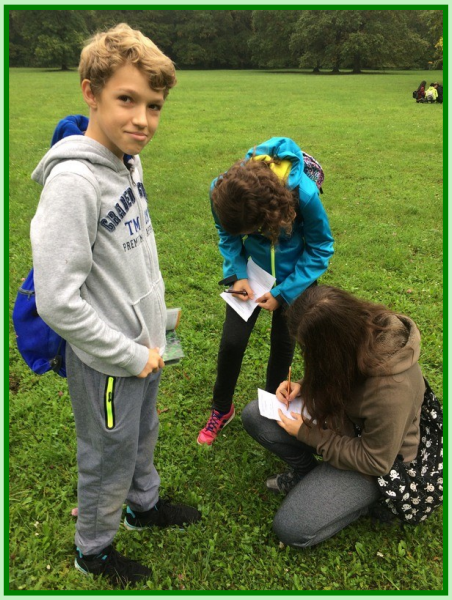
V úterý 26. září se žáci 7.A a 7.B vydali na první terénní exkurzi do Kunovského lesa, která je součástí celoročního projektu Lužní les v proměnách roku. Projekt byl podpořen Zlínským krajem z programu Podpora ekologických aktivit v kraji pro rok 2017 (RČ projektu: RP04-17).

Žáci se na úvod seznámili s pojmem lužní les a při výukovém programu CEV Žabka si vyzkoušeli vlastní znalosti o jednotlivých složkách tohoto ekosystému.

V další části exkurze žáci vypracovali pracovní listy, ve kterých se zaměřili na rostlinná patra lužního lesa. Svá bádání budou po celý rok zakládat do Deníku lužního lesa.

I přes nepřízeň počasí všichni své úkoly zvládli, a jsou připraveni pokračovat v bádání v zimních měsících.

Mgr. Hana Vaculíková, Mgr. Martina Plačková

FILMOVÉ OKÉNKO

Nejsledovanější

RECENZE:
Film je určený fanouškům, vhodný pro děti, kteří by rádi svým rodičům ukázaly co je na těch YouTuberech tak cool. Jedná se o poměrně zručně natočený dokument o současných možnostech sebeprezentace dnešní mládeže, kdy si až po shlédnutí filmu připustíte sílu tohoto fenoménu.

MÍNUS: Díky zacílení pro fanoušky určený pouze malému okruhu diváků.

Hurvínek a kouzelné muzeum

RECENZE: "Hurvínek a kouzelné Muzeum" rozhodně není propadák. Doba se změnila, takže proč by i nám tak známé dřevěnné postavičky bez gest a mimiky ji náhle nemohly mít? Hurvínek určitě zaujme malého diváka, a oblíbí si ho. A právě malému divákovi je tenhle film určený, třebaže klidně snese i zařazení - rodinný film. Hurvínek statečně bojuje proti likvidaci muzea, a vede si v tomhle boji díky přízni osudu velmi dobře...

FILMOVÉ OKÉNKO

Velká oříšková loupež 2

RECENZE:
Když se převtělím do svého dětského já, uvědomuji si, jaká to byla vlastně příjemná podívaná; zavzpomínat si na staré dobré klasické animované pohádky a ne na ty, které dnes vypouštějí do světa, kde hrdinové pobíhají s tablety a kdejakou jinou moderní technologií v ruce... Dokonce i koutky úst mi párkrát ucukly na to, jak těžké je mě rozesmát. Za mě byl film akční a vtipný.

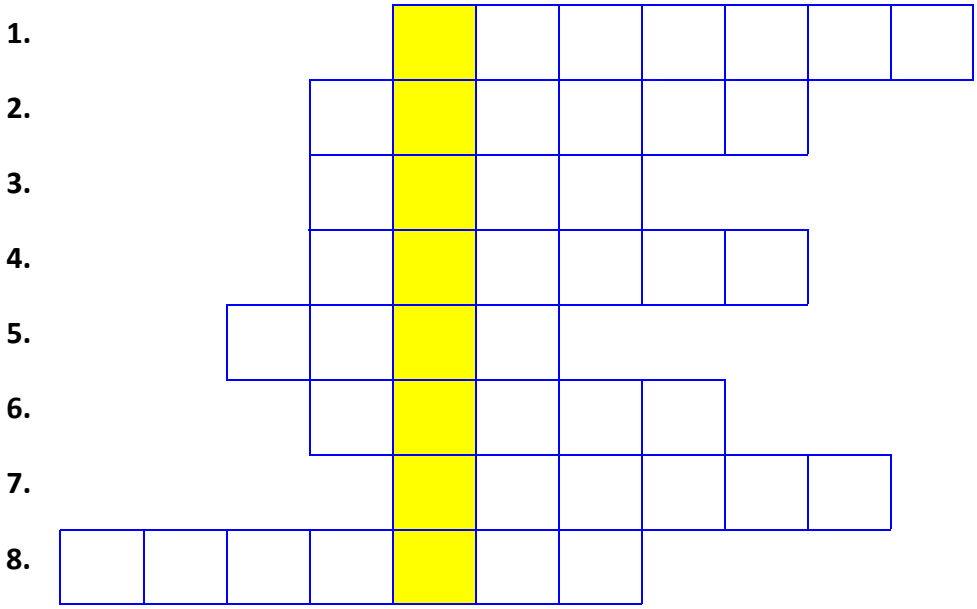

Veronika Turčínová. 8. B

KŘÍŽOVKA

1. české město, které má ve znaku ježka
2. vodní nádrž
3. hlavní město Norska
4. hlavní město Spolkové republiky Německo
5. jihomoravská metropole
6. hlavní město Rakouska
7. severní soused USA
8. pohoří, jehož nejvyšším vrcholem je Lysá hora

Samuel Vančuřík, 7.A

Řešení křížovky naleznete na další stránce.

KŘÍŽOVKA

ŘEŠENÍ KŘÍŽOVKY

1.				J	I	H	L	A	V	A
2.			J	E	Z	E	R	O		
3.			O	S	L	O				
4.			B	E	R	L	Í	N		
5.		B	R	N	O					
6.			V	Í	D	E	Ň			
7.				K	A	N	A	D	A	
8.	B	E	S	K	Y	D	Y			

1. české město, které má ve znaku ježka
2. vodní nádrž
3. hlavní město Norska
4. hlavní město Spolkové republiky Německo
5. jihomoravská metropole
6. hlavní město Rakouska
7. severní soused USA
8. pohoří, jehož nejvyšším vrcholem je Lysá hora

VÁNOČNÍ HVĚZDA

VÁNOČNÍ HVĚZDY NEMUSÍ BÝT PRO NÁS JEN SYMBOLEM VÁNOC

Při pohledu na vánoční hvězdu se všem vybavují momenty vánočních svátků, které prožíváme nejraději v kruhu svých nejbližších. Vánoční hvězda se ale stává díky dobrovolné sbírce „Vánoční hvězda“ nadějí pro všechny nemocné děti, které bojují se závažnou onkologickou nemocí. V této květině se ukrývá dětská radost, úsměvy, ale především obrovská naděje na šťastné uzdravení.

Za dlouhou dobu existence charitativní sbírky „ Vánoční hvězda“ bychom našli v květech této květiny životní příběhy dětí a jejich rodičů, příběhy tolik si sobě podobné, za kterými stojí obětaví lékaři, sestřičky, ale také obyčejní lidé, kteří pouhým zakoupením vánoční hvězdy chtějí a mohou pomoci.

A těmi můžete být i VY. Vánoční hvězda neudělá radost jenom vám a vašim blízkým, ale především pomůže nemocným dětem, pro které se mnohdy obyčejné věci stávají nedosažitelné. Sbírka „Vánoční hvězda“ se stala šancí a nadějí těchto dětí, která je vede ke zdraví, a která je vede domů k rodičům.

V loňském roce jsme se společně zapojili do této sbírky poprvé a dokázali jsme vybrat hned napoprvé celkem 18 100.- Doufáme, že i letos si s vánoční hvězdou odneseme domů krásný pocit radosti a podané ruky.

Mgr. Ladislava Mikuláštíková

INZERCE ŠKOLNÍHO ČASOPISU

CHCEŠ SE PODÍLET NA TVORBĚ ŠKOLNÍHO ČASOPISU???

Máš nápad na článek nebo jiný příspěvek do dalšího čísla školního časopisu a chtěl/a bys ho otisknout?

Pokud ano, přines svůj návrh do kabinetu zeměpisu nebo pošli na emailovou adresu silny@zsunesco.cz a určitě se domluvíme :)

J. Silný (šéfredaktor)